

VĚSTNÍK

Čs. lidového sdružení
a čs. katolických spolků
v Rakousku
Adresa: „Věstník“,
15, Pelzgasse 17, 1150 Wien

ROČNÍK: XL V VÍDEŇ, LED ÚNOR 1998 ČÍSLO: 1-2

DRAZÍ PŘÁTELÉ,

zdá se, že to, co nabízí moderní civilizace člověku, už dospělo k bahnitému dnu. Aspoň u lidí, jejichž jediným ideálem je bohatství, moc, sláva, rozkoš. Kdo však chce stále žít plně, lidsky, vidí, že odpovědi rozumu ať v teologii, ať v přírodních vědách, prýští z tajemství a - což je paradoxní - právě toto tajemství je může plně uspokojit. Kdo odpovídá definitivně na otázky ducha či hmoty, ztuhne v této definitivitě jako kdysi encyklopedisté, osvícenci, pozitivisté, pragmatisté nebo modernisté - dnes zvaní progresisté; na kratší či delší dobu začíná páchnout hnilobou nepravdy. Zahnívá duchovní smrtí.

Snad ve své paměti vylovíme osoby, které jsme obdivovali ne jako filmové hvězdy či slavné sportovce, ale tajemným úžasem úcty a smutkem nedosažitelnosti, poněvadž jsme nevěděli, v čem jejich kouzlo spočívalo. Byli totiž ponořeni v Tajemství. v Boha.

A přece je to tak jednoduché! VŠECHNO K VĚTŠÍ CTI A SLÁVĚ BOŽÍ - řekl sv. Ignác, bývalý nápadník vojenské slávy. To je heslo těch, kdo vyzařují světlo a teplo tajemství. Snad babička či otec, matka nebo strýc, možná, že dobrotivý kněz, ba i ten, s kterým nás na pár hodin svedla NÁHODA. Neznali jiný smutek, než smutek nad nedostatky vlastní lásky k Bohu a k druhým, a ty jsou v porovnání s našimi nedostatky tak nepatrné, že nejsme vůbec sto jejich zásmutek pochopit. Avšak i svou úzkost, aby neztratili ani střepinku Boží lásky, skrývali pečlivě ve svém srdci a rozdávali jen soucit, pochopení a pravdu!

Jistě - teologie má své určité odpovědi na základní, životní problémy lidského štěstí. Jsou to odpovědi Boží, nejdokonaleji vyslovené ústy jeho vtěleného Syna Ježíše Krista v evangeliích, rozvedené v listech apoštolů a v apoštolské tradici. Nejsou to však odpovědi samozvaných výrobců "pravdy", v nichž nemá Bůh a Kristus místo, aspoň ne ústřední místo; tyto "teologie" se snaží vytlačit Boha a podobají se nápadně komunistickému heslu: "Člověk, to zní hrdě!" Sám sv. Pavel o tom mluví: "Přijde totiž doba, kdy lidé nesnesou zdravé učení, nýbrž si nahromadí podle vlastních choutek všechny možné učitele, aby tak mohli slyšet, co je příjemně šimrá v uších... vrhnou se na báje." /Tím II., 3-4./ Náboženství bez víry a bez tajemství nemůže nikdy nasytit lidskou duši; ta žije z Boha a ten sám je tajemstvím. Obalí-li duši neprodyšně záplava lidských jistot, začne se duše dusit.

To je smutek dnešního světa. Býval i dříve, ale ne tak silný, tak bezútěšný a beznadějný. Musíme prorazit síť lidských jistot jistotou Boží, evangeliem, slovy a příkladem světců. Jejich životem pronikl Kristus tak dokonale, že to, co snad u nich zůstalo nezasaženo Kristem, nestojí za řeč. Ale oni i toho hořce litovali. Porovnáme-li jejich ideály a cíle s našimi, upřímně, objektivně, jako když lékař dělá diagnosu, zjistíme svou bídu - ale i svou šanci! Každá doba jiskří velkými osobnostmi a každý z nás může být tou jiskrou! Ba musí být, nechce-li se udušit v bahně hmoty - pro níž neexistuje železná opona. Naopak, možná, že na druhé straně hmota ukazuje nezastřeně svou krutou tvář a lidé víc utíkají do láskyplné náruče Boží!

V a š e r e d a k c e .



Ve službách smíření

Z poselství papeže Jana Pavla II. k oslavě Světového dne míru 1.1.1997. V měsíci dubnu přivítáme již po třetí na oficiální návštěvě České republiky Svatého otce Jana Pavla II., který do Prahy a Hradce Králové zavítá na celostátní oslavu milénia smrti sv. Vojtěcha, druhého pražského biskupa, který zemřel mučednickou smrtí v r. 997, a je národním světcem Čechů, Poláků a Maďarů. V Čechách se v r. 956 narodil, v Uhrách pokřtíl Štěpána I., uherského krále, zakladatele uherského státu, prohlášeného za svatého v r. 1038, v Polsku u Baltského moře byl umučen pohanskými Prusy.

"Kolik situací dnes potřebuje usmíření? Tváří v tvář tomuto úkolu, na němž z velké míry závisí mír, se obracím na všechny věřící a zejména na členy katolické církve, aby se aktivně a konkrétně věnovali dílu usmíření.

Věřící člověk ví, že **usmíření pochází od Boha**, Boží láska je základem usmíření, k němuž jsme povoláni. Ježíš Kristus po celý život hlásal Boží odpuštění, ale také zároveň poukazoval na **nutnost vzájemného odpuštění**, které je jeho podmínkou. V "Otčenáši" nás učí, abychom se modlili takto: *Odpuť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům* (Mt 6,12). Tímto "jako" nám vkládá do rukou měřítko, podle něhož nás bude soudit Bůh. Podobností o nevděčném služebníkovi, který byl potrestán za tvrdost svého srdce vůči jinému člověku (srv. Mt. 18,23-35), nás učí, že ti, kdo nejsou ochotni odpustit, se sami vylučují z Božího odpuštění.

Jak jsem připomněl v apoštolském listě **Tercio millenio adveniente**, jsou křesťané na prahu třetího tisíciletí vybízeni k tomu, aby obnovili pokání za všechny situace v průběhu dějin, kdy se vzdálili od ducha Krista a jeho evangelia, a namísto svědectví života, inspirovaného hodnotami víry, poskytovali světu podívanou na způsob myšlení a jednání, které byly skutečnými **formami protisvědectví a pohoršení**.

V tomto ohledu zvláště důrazně vystupují do popředí **rozdělení zraňující jednotu křesťanů**. V přípravě na Velké jubileum roku 2000 musíme společně usilovat o Kristovo odpuštění a vyprošovat od Ducha svatého milost plné jednoty. "Jednota je totiž darem Ducha svatého. Od nás se žádá, abychom přijímali tento dar bez váhání, povrchnosti a zamlčování ve svědectví pravdě". S pohledem upřeným na Ježíše Krista, naše **usmíření**, udělejme v tomto prvním roce příprav na jubilejní rok - prostřednictvím modlitby, svědectví a skutků - vše, co je možné, abychom pokročili na cestě k větší jednotě. To nepochybně kladně ovlivní i současné mirotvorné procesy v rozličných částech světa. Toto poselství, které posílám věřícím a každému člověku dobré vůle u příležitosti blížícího se Světového dne míru (1. leden 1997), bych chtěl zakončit **výzvou**, aby se každý člověk stal nástrojem míru a usmíření.

V první řadě se obracím na vás, **moji bratři biskupové a kněží**: buďte zrcadlem

milosrdné Boží lásky nejen v církevním společenství, ale také v občanské společnosti, zejména tam, kde zuří nacionalistické nebo etnické boje. Nehledě na utrpení, které možná budete muset snášet, nedovolte nenávisti, aby pronikla do vašeho srdce, ale s radostí hlásejte Kristovo evangelium a udělujte Boží odpuštění ve svátosti smíření.

Vás, **rodiče**, kteří jste pro své děti prvními vychovateli ve víře, žádám, abyste jim pomáhali považovat všechny za bratry a sestry, aby dokázali jít bližnímu vstříc bez předpokladů, s pocitem důvěry a přijetí. Buďte pro své děti odleskem Boží lásky a odpuštění a ze všech sil se snažte budovat jednotnou a solidární rodinu.

A vy, **vychovatelé**, kteří jste povoláni, abyste mládež učili opravdovým životním hodnotám tím, že je uvádíte do komplexnosti dějin a lidské kultury, pomáhajte mladým lidem žít ctnost tolerance, pochopení a úcty na všech úrovních a dávejte jim za vzor ty, kdo byli tvůrci míru a usmíření.

Vy, **mladí**, kteří v srdci chováte velké touhy, učte se žít společně v míru a neklást mezi sebe a ostatní překážky, které by vám bránily ve sdílení bohatství jiných kultur a tradic.

Vy, **politici**, jste povoláni sloužit společnému blahu, a proto nikoho nevyklučujte z vaší péče a starajte se zejména o nejslabší oblasti společnosti.

Vás, **kdo pracujete v oblasti sdělovacích prostředků**, žádám, abyste zvažovali velkou odpovědnost vaší profese a abyste nikdy nepřinášeli poselství poznamenaná stopami nenávisti a lži. Vždy mějte na zřeteli pravdu a dobro člověka, jemuž mají sdělovací prostředky sloužit.

A konečně vyzývám vás všechny, **kdo věříte v Krista**, abyste věrně vytrvali na cestě odpuštění a usmíření a připojili se ke Kristu v modlitbě k Otci, aby všichni byli jedno (Jan 17,21). Vybízím vás také, abyste toto neustálé volání po míru doprovázeli skutky bratrství a vzájemného přijetí.

Každému člověku dobré vůle, který touží neúnavně pracovat na budování nové civilizace lásky, opakuji:

**NABÍDNÍ ODPUŠTĚNÍ
A OBDRŽÍŠ MÍR!"**

SLOVANSKÝ PAPEŽ

Uprostřed neshod Pán udeří
v ohromný zvon;
to slovanskému papeži
připraví trůn.
Nalezne balzám léčivý
na každou světa ránu;
andělé květy zdobí trůn
pro jeho vládu.

On rozdává lásku.

Sluhové mocnáře dávají zbraň;
zatímco svátostnou moc on ukáže,
jakmile vezme svět
ve svou dlaň.

Holubice slova z úst mu vyletí,
ponese hymnickou zvěst,
novinu sladkou, že duchu už svítí
a zjevná je jeho čest.

Nebe krásné nad ním se otvírá
v každou světa stranu.
Na zemi stane a požehná svět
i lidskou vládu.

Národy sbratří hlasem svým
a v jeho pojetí
radostně půjdeme za cílem svým
i za cenu velkých obětí.

Svátostná moc mu sílu dá
i podporu národů pozemskou.
A moc ta bude duším patrná
i před smrtí tmou.

Tohoto muže uzříte brzy,
nejprve stín a potom tvář;
Vyčistí světa rány a hrůzy,
vyvrhne červy a hady,
obnoví zář

SLOVANSKÝ PAPEŽ!

Julius Slowacki (1809-1849)

Joannes Paulus II.



NEŠLO O SEBEVRAZDU

Začátkem letošního září na základě dosavadních výsledků vyšetřování uvedl Úřad pro dokumentaci a vyšetřování zločinů komunismu (ÚDV) ústy svého mluvčího Tomáše Hornofa, že může již téměř s jistotou vyloučit, že poválečný ministr zahraničí Jan Masaryk spáchal v březnu 1948 sebevraždu. Podle něj Jan Masaryk s největší pravděpodobností přišel o život, když se v noci 10. března 1948 snažil uniknout ze svého bytu v Černínském paláci poté, co do něj vniklo několik mužů a zahájilo tam nezákonnou domovní prohlídku. Masaryk zřejmě vylezl oknem koupelny na římsu, po níž ušel téměř dva metry, než spadl a zabil se. Vyšetřovateli ÚDV se však pravděpodobně nepodaří nikoho v souvislosti s tímto případem obvinít z trestného činu, a to přesto, že některé z osob, které se na prohlídce pravděpodobně podílely, ještě žijí. Existují proti nim totiž pouze nepřímé důkazy, které k obvinění nestačí.

Každý národ má svoji charakteristiku, identitu, český možná v ní má navíc něco z tajemné tragiky - jako by si v ní liboval. Vždyť se stačí podívat nazpět, na hlavní myšlénky našich dějin, bratrovraždou knížete Václava počínaje. Mnohé je obestřeno mýty, dohady a otázkami. Tak i smrt Jana Masaryka. V tomto případě jde o feno-

MEMENTO jmenem JAN MASARYK

Čtrnáctého září tomu bylo 110 let, co se roku 1886 v Praze narodilo třetí dítě manželům Masarykovým, Jan. Jan Masaryk se stal velvyslancem mladého československého státu v Londýně a legendárním ministrem zahraničí londýnské exilové vlády i nové československé vlády v poválečném období. Pouhých čtrnáct dní po únorovém puči, dne 10. března 1948, byl nalezen mrtev pod okny Černínského paláce...

mén druhé poloviny dvacátého století, fenomén stále plný nezodpovězených otázek a pochybností.

Když pomíneme Jaltu a jiné dohody, které byly ušity zhařením, fenomén stále plný nezodpovězených otázek a pochybností. Když pomíneme Jaltu a jiné dohody, které byly ušity zhařením, fenomén stále plný nezodpovězených otázek a pochybností. Když pomíneme Jaltu a jiné dohody, které byly ušity zhařením, fenomén stále plný nezodpovězených otázek a pochybností. Když pomíneme Jaltu a jiné dohody, které byly ušity zhařením, fenomén stále plný nezodpovězených otázek a pochybností.

Z MOSKVY SE VRÁTIL LOKAJ

Následné události však měly rychlý spád. Prezident Beneš dostal slabou mrtvici, Jan Ma-

saryk odjíždí do Moskvy, odkud se vrací s památným výrokem, že do Moskvy odjel jako ministr zahraničí suverénního státu a vrátil se jako lokaj sovětské vlády. Dejme opět slovo přítelkyni Jana Masaryka, spisovatelce Marcii Davenportové: „Poté, co se vrátil z Moskvy, jsem se ho jednou večer zeptala: „Jak s tebou jednal Stalin?“ Jan si sebral smítko tabáku ze rtu. „Ach, je velmi milý,“ pravil. Říkal to lehce, téměř jako mimochodem. „Pochopitelně, kdyby mohl, zabil by mě. Ale velmi půvabně.“ Tak často používáme slovní obraty, v nichž se vyskytuje slovo smrt. „Jsem k smrti unaven...“ „To mě zabije...“ „Raději bych umřel...“ Nemyslíme to tak. Ale Jan to tak myslel, když mnohokrát opakoval tím svým stejným bezstarostným hlasem: „Oni mne jednou zabijí.“

STALINOVA SILNÁ RUKA

Stalin Čechy přinutil, aby se přijetí Marshallova plánu vzdali. V té době bylo Československo poslední ze zemí, které se po válce Stalin ve východní a střední Evropě zmocnil. A tak Stalinem vzkříšená předválečná Kominforma ostře kritizovala slabost československých komunistů a nařídila jim, aby provedli opatření k převzetí moci, neboť i jejich volební vyhlídky se začaly zhoršovat. Začala čistka policie

propouštěním nekomunistů, začala příprava k puči. V polovině února Moskva poslala posily tajných policistů, které byly během týdne přiděleny všem oblastním velitelstvím československé StB. V Praze se usídlila početná skupina agentů NKVD, která byla přidělena československé vojenské rozvědce, a v Rakousku, u československým hranic, zaujalo postavení 18 tisíc vojáků Sovětské armády, kteří přijeli z Ruska. Byly uzavřeny hranice, obsazeny veřejné budovy, ozbrojeny milice... komunisté ovládli ulice. Puč mohl začít. Jan Masaryk zůstal ve funkci ministra zahraničí, zůstal dál v Praze, věren přísaze svému otci, že nikdy neopustí prezidenta Beneše. Zůstal čtrnáct dní po komunistickém puči. Poté byl nalezen na dlažbě druhého nádvoří Černínského paláce.

PROTI VLASTNÍM LIDEM?

Marcia Davenportová na závěr své knihy o Janu Masarykovi píše: „Můžete si o mně myslet, že jsem stará a nepružná, že nechápu současný svět, že nedokážu zhodnotit změny, které přetrvávají, a rozdily, které jsou výsledkem toho, že se železná opona přežila. Mohu jenom dodat, že jsem shlédla všeobecně obdivovaný československý film Obchod na korze. Za-



NÁRODU A VLÁDĚ ČESKÉ REPUBLIKY

Tento můj otevřený dopis není žádnou výzvou ke vzpouře proti vládě. Jsou to jen slova stárnoucího vlastence, volající k obraně proti nadutosti těch politiků, kteří zapoměli, že ve svých křeslech mohou sedět jen proto, že jim občané správu země svěřili. Politiků, kteří jakoby nevěděli, že lidé jim nedali do rukou moc proto aby si měli kde vybíjet své mocenské choutky a k tomu aby mohli beztrestně s nepochopitelnou arogancí přehlížet zájmy země a jejích občanů, ale že jim ji svěřili v dobré víře k tomu aby jejich jménem naši zemi spravovali a vedli k prospěchu všech poctivých lidí republiky.

Po celý svůj život, za II. světové války jako voják bojující v jednotce generála Svobody proti nacistickým okupantům, po válce jako důstojník naší armády, i po onom nešťastném únoru 1948 jako nedobrovolný exulant v USA, jsem stál na straně těch, kteří bojovali proti bolševickým zloduchům a proti jakékoliv svobodu omezující zvlá. Po listopadu 1989 jsem jako mnozí z vás uvěřil, že časy se konečně mění a že naše vlast vyкроčí svobodně novou cestou. Dnes, když se dozvídám co se v mé vlasti děje a kdy jsem i při návštěvě vlasti viděl jak se u nás doma všude rozmohly zakuklené komunistické kádry a jak, místo abychom kráčeli kupředu, jsme sráženi do kalu novodobého mamonářství, tak cítím, že je mou vlasteneckou povinností opět pozvednout svůj hlas.

Tak jako jsem volal po spravedlnosti a svobodě z amerického exilu v dobách kdy v naší zemi vládla totalita, volám k vám občané i dnes. Každý rozumně uvažující člověk již dnes ví, že jen vinou netečné vlády, která nechtěla slyšet hlas veřejnosti, té vlády, která ve své pýše neviděla jak lidé žijí, se naše společná republika dostala tam, kde dnes je. Do prapodivné situace, v níž prim hraje prospěchářství ruku v ruce se sobectvím. V níž zemí svévolně řádí mafiánské gendy spolu se zločineckým podsvětím. V níž prostituce a drogy zaplavují naše města i vesnice. Ve které se části ekonomiky zmocnily potomci bývalých nomenklatur a jen na svůj prospěch hledící zahraniční společnosti. V níž soudy alibisticky sprostují vznesených obvinění komunistické zločince, jimž mnozí soudci v dobách totality poslušně sloužili. V níž náš poctivý začínající podnikatel a soukromý zemědělec postrádá jakoukoliv podporu a ochranu ze strany státu a je ubíjen lacinou zahraniční konkurencí. V níž převážné části lidí již byl utážen opasek natolik, že ztrácí naději.

Příčina toho, že již přes 90 % občanů nevěří bývalé koalici Václava KLAUSE, je prostá. Tato koalice, v níž Václav KLAUS se svojí ODS byl tím hlavním dirigentem, který vždy odmítal slyšet připomínky a výhrady koaličních partnerů, dokázala naši společnost srazit z pokraje srázu do propasti. Namísto toho, aby ji vyvedla do bezpečí a zavedla na cestu poctivé a prosperitní demokracie. Dnes, když jsme na dně, odmítá uznat svoji odpovědnost, pan KLAUS se vykrucuje jako had a má v sobě ještě tolik zpupnosti, že si dovoluje diktovat novému premiérovi podmínky, za kterých by byl on, spolu se svou ODS,

Občané země České, Moravské i Slezské !

Nedejte se odvrátit od cesty k skutečné demokracii, která se nyní před vámi otevírá, nikým z řad těch politiků, kteří se v minulých letech ukázali být nehodnými cti stát v čele státu. Spojte svůj rozum s uvážeností, nedejte se svést populisticky zaprodanými sdělovacími prostředky a stanovte si trochu lepší cíl, než jakým je mamonářstvím přiotrávená tržní společnost. Věřte, že jsou i vyšší hodnoty než bohatství, které bylo nabyto nekalými prostředky na úkor druhých. Pokuste se odtrhnout od onoho přehnaně liberálního směru pochybných pragmatiků, který neviděl nic kromě peněz, pro který ekologie, vzdělanost a kultura byly také jen předmětem kšeftaření, nebo často čímsi zbytečným, protože to rychle nevydělávalo peníze a navíc je to naopak vyžadovalo. Odpoutejte svou mysl od toho zhoubného fantas-liberalismu, který nahrával jen podvodným živlům a různým prospěchářským vyžírkám.

Pane premiére TOŠOVSKÝ !

Nenechte se usurpovat politiky, jejichž hvězda vinou jich samých již zašla. Dejte průchod svému vlastnímu rozumu a v čele Vámi sestavené vlády vyveďte republiku z marastu, do něhož ji zavedla vláda předchozí. Budete možná mnohými těmi, kteří přišli či přijdou o svá výnosná a teplá místa, nenáviděn. Ale u těch, kteří si přejí opravdu poctivou demokracii, budete vážen. Bůh Vám přitom pomáhej.

Páni poslanci, paní poslankyně, členové senátu !

Pamatujte, že lidé vám dali ve volbách hlas jen k tomu, abyste zastupovali především jejich zájmy a rozhodovali k jejich prospěchu. Své postavení nemáte proto, abyste se mohli vyžívat v laciných pŕtčkách mezi sebou. Je jen na vás budou-li vás ochotni lidé v příštích volbách opětovně volit. Nevíte-li ještě proč v poslanecké sněmovně a v senátu skutečně jste a neuvědomujete-li si, že jste jen pouhými zástupci svých voličů, zamyslete se nad tím. A pokud tento jednoduchý rebus nedokážete rozluštit, asi by pro vás bylo lepší najdte-li si jiné uplatnění než v politice. Vaše práce je prací čestnou a ne činností pro osobní blaho. Zatím to však u mnohých není bohužel vidět.

Ano, prosím Vás všechny o to, co jsem uvedl v předešlých třech odstavcích. Volám k vám z dále exilu, z něhož se již brzy hodlám natrvalo vrátit do vlasti. A mým jediným přáním je, aby ta má vlast byla vlastí šťastných lidí, zemí svobody a poctivého práva. I proto jsem se rozhodl pro napsání tohoto dopisu. Věřím, že v naší vlasti je stále ještě dost poctivých lidí, jimž není budoucnost naší republiky lhostejná. A především těm je můj dopis také určen.

New York 10.I.1998

Josef V. Tomanek
 Josef V. TOMAN - TOMANEK, plk.v.v.
 občan České republiky,
 ještě z' exilu v USA.

NEMOCI DNEŠNÍ GENERACE

Duše, duch, cit a rozum dnešní generace je často chorý. Proti těmto chorobám dává Písmo svaté hl. Nový zákon, řadu receptů.

S T A R O S T I. - Mnoho lidí tíží starosti a starůstky, klesají pod nimi a jsou sklíčení. Starost však problémy nevyřeší, ani účet nezaplátí, ani nemoc nevyléčí. Bude se o nás v bezvýchodných situacích starat Kristus: "Nedělejte si starosti o svůj život. Kdo z vás může svým strádáním prodloužit život o jedinou píď?... Hleďte tedy nejprve Boží království a jeho spravedlnost, a toto vše vám bude dáno navíc." (Mt 6, 25..)

D E P R E S E. - Trpí jimi dost lidé, hl. ženy, ani netušíme, kolik. Často se dá deprese odstranit vhodným lékem. Někdy je to následek pověr. Bůh chce, abychom byli šťastni. Kristus nám dává radu, abychom se k němu přimkli: "...aby radost, která je ve mně, byla i ve vás a aby vaše radost se dovršila." (Jan 15, 11). Už samo vykoupení je důvod k radosti. Žalmista se ptá: "Má duše, proč se tak rmoutíš, má duše, proč ve mně úzkostně sténáš? (Žalm 42, 12)

N E S P A V O S T. - Žalmista říká: "...usínám hned, sotva lehnu, vzdyč ty sám, Pane poskytněš mi bezpečí." (Ž. 4, 9). Musíš tedy uléhat uklidněný. Přečíst si kousek evangelia nebo dobré rozjímavé knihy, nic na přemýšlení! Nepomine-li nespavost, musíte k lékaři.

S T R A C H. - Snad nikdy nežilo celé lidstvo v takové nejistotě, ve vnitřním, podvědomém strachu, jako dnes. Strach působí mnoho zbytečných muk a bolestí. Nekonec to, čeho jsme se báli, nebývá tak hrozné, jako náš strach. Jako křesťané musíme pevně důvěřovat ve všemohoucí lásku Boží. Potká-li nás to, z čeho máme důvodný strach, dá nám Pán i sílu, abychom to překonali, aby nás to neporazilo. Co nám může uškodit, je-li Bůh s námi a my s ním?

N E R V O S I T A. Mnoho lidí trpí pracovním tempem, neklidem, má moc starostí a spěch dnešní doby snad každého znervozňuje. Jiní mají nepříjemnosti s ostatním, doma, v práci, v domě.. Žalmista se modlí: "Jsi mě útočiště, jsi můj hrad, můj Bože, důvěřuji v tebe!" Musíme se naučit žít stále s Bohem a pod jeho ochranou. Rozjímáme denně o kousku evangelia-jak nám radí sv. Otec! Pak dostaneme sílu i pro obtížný život. Boží slovo nás bude duchovně sílit a předávat radost ze života.

Z P Ě T K B O H U !

Často je zdrojem bídy člověka hřích. Nežije v níru s Bohem-jak mohou pak vtékat do jeho duše Boží dary, jeho požehnání, jeho milost, zdroj síly a útěchy je jakoby zapečetěn. Ať je náš hřích sebe větší, když ho litujeme, Bůh jej odustí. A dá mír, "který svět dát nemůže" (Jan 14)

NIKDY NE VE VZTEKU

VÝCHOVOU A ZKUŠENOSTIMI

dospěje dítě k tomu, aby uznalo i nároky ostatních. Když se najde dospělý, který nároky druhých neuznává, zůstává na úrovni dítěte.

KAŽDÉ DÍTĚ MÁ SVÉ ZVLÁŠTNOSTI!

To musejí rodiče poznat a uznat. K tomu patří i důstojnost dítěte. Normální dítě se často ptá. Rodiče se musejí snažit-i když to stojí určitou námahu-dát dítěti správnou a jeho věku přiměřenou odpověď. Upadají do rozpaků, zajdeli otázka dítěte do sexu. Malému dítěti může leccos vysvětlit květinka a včelka, u většího je třeba hledat správnou-ale ne nemravnou odpověď. Dítě zkoumá své okolí. Všechno převrací,

vším proleze-jak často najdou rodiče dítě na střeše, na stromě, ztratí se ve městě, v parku, na výstavě a j. Je to přirozený dětský pud po uznávání, který-bohužel-často rodiče z lenosti umlčí. Rodiče musejí být v těchto případech trpěliví. Ne hned trestat, ale snažit se pochopit, proč dítě jednalo tak a ne jinak. Vyptat se, co na cestě vidělo, co se mu líbilo a co ne - a vysvětlit mu, co mu v cizím prostředí hrozí. A že zatoulaným dětem skutečně nebezpečí hrozí, vidíme z toho, kolik dětí najdou zavražděných, zneuctěných, vyděšených zážitky, s kterými si nevědí rady, protože jsou neúměrné jejich věku. Takové dítě si nese hrozné zážitky někdy až do pozdního věku. Pokud se s nimi-za pomoci rodičů-nevyrovná. Mohou dokonce zapříčinit i poničení manželství. Takový člověk je plný zklamání, nedůvěry, nespokojenosti.

COPAK NEMAJÍ RODIČE VŮBEC DÍTĚ TRESTAT? Jistě - ale trest musí být vhodný pro osobnost dítěte. Zatvrzelé dítě je někdy třeba potrestat i "ručně", aby se v něm vyvinuly zábrany proti nebezpečnému jednání. Pro některé dítě je větší trest, když nesmí mezi kamarády, pro jiné, když nesmí číst, pro další snad je slza matky, zamračení otce, když s ním rodiče nemluví ap.

NESMÍME TRESTAT VE HNĚVU A VE VZTEKU! Dítě vycítí, že je trestáno ostře, protože jsme měli neúspěch v zaměstnání, bolí nás něco, rodiče se pohádali - a odnese to neúměrný trest za vinu, kterou jindy rodiče přehlédnou. Nesmíme jednat jako diktátoři - zvlášť u dětí s jemnou, citlivou povahou. Každý zákaz nebo příkaz musíme odůvodnit. Dítě se musí naučit nejen odříct si, co je škodlivé, ale naučit se i tomu, co je dobré.

Podle P. Josefa Flanagana,



SYNDROM týraného DÍTĚTE

Naše století je prý stoletím dítěte. Už dávno není dítě považováno za majetek rodičů, o němž by rozhodoval zejména otec, ale je považováno za svéprávnou lidskou bytost. Četba Deklarace práv dítěte, Charty práv dítěte či Konvence práv dítěte povede optimistu k přesvědčení, že v péči o děti je vše v pořádku. Realista si ovšem pomyslí, že všechny dobré zásady již byly napsány a nyní zbývá jen malichernost — uskutečnit je.

Zhruba od poloviny století popisují lékaři netypická zranění dětí, jež nemohla vzniknout jen náhodným úrazem. Před pětácti lety byl popsán „syndrom týraného dítěte“, který je odhalován stále častěji. Konkrétně u nás bylo v roce 1970 takto diagnostikováno 0,02 procenta z celkového počtu dětí do 15 let. V roce 1990 již to bylo v této skupině jedno promile. Počet případů, jimiž se v této souvislosti zabývala policie, vzrostl na pětinasobek.

V případech nejtragičtějších — z milionu dětí jsou čtyři až pět ročně zavražděny. Teorie, že všechno zlo pochází z neúplných rodin, se zde nepotvrzuje. Nejvíce týraných dětí žije v rodinách úplných s oběma vlastními rodiči. Poměrně časté je týrání dětí jako forma více či méně zřejmé pomsty druhému z rodičů, nebo jako důsledek alkoholických excesů.

Většina lidí si neuvědomuje, že týrání nejsou jen rány či sexuální zneužívání. Patří sem i naprosté nerespektování možností a mezí dítěte. Jeho opakované a dlouhodobé trestání domácím vězením v situaci, kdy naopak potřebuje pohybové uvolnění a „vyběhání“.

Týrají i rodiče, kteří naprosto nerespektují míru nadání potomka, a tak ho vystavují dlouhodobému stresu přesvědčení, že i s podprůměrným intelektem musí mít alespoň maturitu, nebo že bez ohledu na to, že nemá hudební sluch, musí hrát na klavír atd.

Formou týrání je i tzv. subdeprivace dětí žijících v dobrých materiálních podmínkách, odchovaných „maminkou“-videem a „tatínkem“-televizorem. „Strýček“-magnetofon



pak povídá pohádky na dobrou noc a když se náhodou porouchá, je po ruce „tetička“-CD. Zkrátka: Děti mají sloužit všechny možné spotřebiče, ale nesmí předpokládat, že na něj budou mít čas jeho nejbližší. Týrání dítěte je i jeho více či méně nápadné a prokazatelné ovlivňování a využívání v rozvodových a porozvodových sporech. Jsou rodiče, kteří s ďábelským mistrovstvím dítě připraví o možnost kontaktu s otcem nebo matkou, přičemž vše zajistí tak, aby z „amputovaného“ rodiče mělo dítě až panickou hrůzu.

S jistou nadějí lze v této souvislosti hledět i na nyní projednávané změny rodinného práva. Měly by mimo jiné přinejmenším zohlednit vztah dítěte k prarodičům a prarodičů k němu (po rozvodu rodičů) a ještě více zkomplikovat využívání dětských domovů jako jakýchsi „úschoven dětí“, o něž mají rodiče jen předstíraný zájem, když adopci dovolit nechťejí.

To, o čem se u nás stále ještě mnoho nemluví, je ve světě široce rozebíráno. Šokující jsou zprávy o velmi výrazném procentu sexuálně zneužívaných dětí, jež jsou později, v dospělosti, v odborné péči

sexuologů pro nejrůznější nesnáze v intimním životě. Někdy se nad těmito statistikami ptáme, zda bylo skutečně tolik mladých Holanďanů a Holanďanek takto týráno, nebo zda na ně později v sexuologické či psychologické ambulanci lékař nahléhal tak dlouho, až „si vzpomněli“ a potvrdili jeho výchozí hypotézy. Ale pak jsme konfrontováni se situací, kdy u nás, v na pohled zcela řádné rodině, je zneužívána nevlastní dcera od 5 až do 16 let a matka, která je v domácnosti, údajně nic netuší. V té rodině se nevyskytuje alkoholismus, nejsou tam drogy, agrese vůči manželce, ani patrná nenávisť... Muž se ženou tam po všech stránkách normálně žije. Je to důsledek nezájmu, lhostejnosti matky nebo prostě názoru, že některé věci je lépe nevidět a neslyšet?

Na druhé straně, když křiknete na své dítě, že opět nevyneslo koš s odpadky, nebo mu dáte pohledek za odmítnutí, pak si pohledem současné kanadské nebo americké praxe připadáte jako zločinec. Pokud by se v těchto zemích něco podobného stalo a dítě vás — po vzoru legendárního Pavlíka Morozova — udalo, čekala by vás opakovaná složitá odborná vyšetření, povinná skupinová psychoterapie a vaše dítě by mohlo odejít do jiné osvojitelské či pěstounské rodiny. Jiný kraj — jiný mrav. Všechno není hodno následování. Jisté ovšem je, že právě ze Západu k nám přicházejí osvědčené názory naznačující, že žádný sociální problém nevyřeší represe, ale na místě bývá spíše sociální pomoc či terapie.

Jinými slovy: Lidé nemusí týrat své dítě jen proto, že je nemají rádi nebo je dokonce nenávidí. Týrat lze z nelásky, ale i z lásky — proto, že se neumíme vcítit do potřeb dítěte. Možností, jak dnes získat sumu vědomostí o správné výchově, je mnoho. Tolik, že nás to nutí vrátit se na začátek našeho zamyšlení a realisticky připomenout: Všechno dobré už bylo napsáno, teď to jenom uskutečnit!

Dr. TOMÁŠ NOVÁK

DUBEN 1998

11.: MENŠINOVÁ RADA - barevný ozvučený film „PROCHÁZKY ČESKÝM RÁJEM“ - Slovenská Beseda - 18 hodin - SOBOTA

25.: MENŠINOVÁ RADA - VEČER ARIÍ a PÍSNÍ - Slovenská Beseda - Začátek 16 hodin - SOBOTA

ČESKOSLOVENSKÉ LIDOVÉ SDRUŽENÍ V RAKOUSKU

Sekretariát: 1150 Vídeň,
Pelzgasse číslo 17

**ÚŘEDNÍ HODINY V SEKRETA-
RIÁTE** každý první čtvrtek v měsíci,
vždy od 18 do 19.30 hodin.

UPOZORŇUJEME na bohatou kni-
hovnu našich a cizích autorů, hlavně
cestopisných. - Knihy se půjčují každý
první čtvrtek v měsíci, vždy od 18 do
19.30 hodin.

JEDNOTA SV. METODĚJE

Ústředí: 1030 Wien, Rennweg číslo 63

MŠE SVATÉ NA OKRESÍCH:

KAŽDOU NEDĚLI se koná v českém
kostele JSM na Rennwegu číslo 63
10 hodin mše svatá s proslovem.

Příležitost ke svaté zpovědi vždy
před každou bohoslužbou.

VI. ODBOR

JSM - odbor VI. koná ve středu
25. března 1998 klubovně JSM, Rosen-
steingasse 39 v 1 poschodí **přátelský
večerek** se světelnými obrazy a fil-
mem. - Začátek v 18 hodin - Hosté
vítáni.

VII. ODBOR

3., Schützengasse 30

Dovolujeme si Vás upozornit a pozvat
na naše příští podniky:

*

**MŠE SVATÉ V ČESKÉM JAZYCE
V CHRÁMU PANNY MARIE NA
NÁBŘEŽÍ** se konají každou **neděli** a za-
svěcený svátek v 8.30 hodin s pro-
mluvou u Otců Redemptoristů Ví-
deň I., Salvatorgasse 12.

**KLEMENS MARIA HOFBAUER-
KLUB - České katolické společenství**
při chrámu Panny Marie na Nábřeží -
založené páterem Josefem Novotným -
1. okres, Seitzergasse 5/IV.

Otevřeno každý pátek od 19. do
22 hodin. V neděli a zasvěcený svátek
od 9.30 do 11 hodin.

OREL VÍDEŇ

JEDNOTA ORLA Vídeň X. Puchs-
baumgasse číslo 39 a/4. Ježkova
knihovna (tamtéž) půjčuje **každou pr-
vní středu** v měsíci od 18 do 19 hodin.
Též dle telefonické dohody; číslo tele-
fonu 62 68 204.

JEDNOTA ORLA VÍDEŇ XV. Cvi-
číme **každé úterý od 19.30 do 21 hodin**
v Zinkgasse číslo 12, Vídeň XV. Hosté
vítáni!

Zápisy do školy

Milí rodiče,

zápisy do 1. třídy bilingvní (dvojja-
zyčné) obecné školy „Komen-
ského“ probíhají v posledním úno-
rovém a prvním březnovém týdnu,
t.j. od 23. února do 27. února a od
2. března do 6. března 1998 vždy od
8.00 do 12.00 hod. v ředitelně školy
ve 3. okrese, Sebastianplatz 3.

1. Přihlášení (Anmeldung)

Děti, které před 1. září 1998 dovrší 6
let, jsou ve škol. roce 1998/99 školou
povinné a musí být tedy k návštěvě př-
hlášeny.

K zápisu jsou zapotřebí tyto doklady:

- rodný list dítěte
Geburtsurkunde des Kindes
- Meldezettel, na kterém musí být
uvezeno jméno dítěte
*Meldezettel, auf dem der Name des
Kindes eingetragen sein muss*
- osvědčení o stát. občanství
Staatsbürgerschaftsnachweis
- osvědčení o náboženském vyznání
Nachweis des relig. Bekenntnisses
- očkovací průkaz
Impfzeugnis

2. Předčasné přijetí

(*Vorzeitige Aufnahme*)

Děti, které dovrší 6 let v době od 1. září
do 31. 12. 98, mohou být na základě
žádosti rodičů přijaty předčasně.
Žádosti se předkládají rovněž ve výše
uvedeném termínu.

3. Odložení školní docházky

(*Zurückstellung vom Schulbesuch*)
Žádosti o odložení školní docházky
školou povinných dětí musí být před-
loženy rovněž při zápisech. V případě
schválení takovéto žádosti musí dítě
navštěvovat tzv. předškolní třídu (*Vor-
schulklasse*).

4. začátek školního roku

(*Schulbeginn*)

Pondělí, 7. září 1998, 9.00 hod.

Jménem celého učitelského sboru, ja-
kožto i jménem svým, přeji Vám
a Vašim dětem úspěšný začátek školní
docházky.

Vaše Mag. Alena Hoffová
ředitelka školy

NA VĚČNOST ODEŠLI

MONS. JAROSLAV KUBOVEC

P. LADISLAV DITTRICH

BOŽENA SUSKA



RŮŽENA
BILKOVÁ

ODPOČIVEJTE V POKOJI

NAŠI
JUBILANTI

MARIA
MAREK 90.
JIŘÍ
FUCHS 50.

PŘEJEME HOBNĚ ZDRAVÍ SPOKOJENOSTI
A BOŽÍHO POŽENÁNÍ.

DĚKUJI srdečně všem přáte-
lům, bratrům a sestrám za milé
přání k mým 85. narozeninám.
Jednotě Českého srdce - ústředí,
odboru Českého srdce XVII/
XVIII., Lidovému sdružení, jed-
notě s. Metoděje, ORLU XV., Aka-
demickému spolku, Menšinové
radě a všem, kteří mi písemně
blahopřáli.

Váš br. Frant. Jan Bouchal

ČESKÉ SRDCE ODBOR XVII. KONÁ SVOJI

VÝROČNÍ SCHŮZI

v neděli

26. DUBNA v domě JSM XVII Rosensteing. 39. zač. 14.30h.

PO SCHŮZI ČESKÝ FILM „PYŠNÁ PRINCEZNA“

Co nového v menšině promluví D. In. Ota Češka. Pohostění!

Herausgeber, Verleger (Medieninhaber). Redaktion: Tschechoslowakische Volks-
vereinigung in Österreich. Verlags- und Herstellungsort: Wien. - Gemeinsame
Adresse: 1150 Wien, Pelzgasse 17. Verlagspostamt 1150 Wien. Mitteilungsblatt
der Tschechoslowakischen Volksvereinigung. ---- FSK-Konto Nr. 7509.267.